

Publicerad 2008-04-29 18:13 av Furious Stylez

Plastarmeér och Kunta Kinte (dikter i gruset)

Hela rummet var ett slagfält, de gula, blåa, röda, svarta, vita och bruna plastbitarna på golvet vittnade om förstörelse och kaos.

Mattor blev öar, bokhyllan ett berg, austronaterna såg avundsjukt på medans män utan namn och ansiktsuttryck omsorgsfullt radade upp sig med musköter i sina händer. Bakom tröskeln, vid horisonten uppenbarar sig piratflaggan och kanoner laddas samtidigt om indianer långsamt smyger fram i det höga gräset bakom tv´n.

Spänningen är laddad, utgången osäker, rykten viskar om att kungens armeér marscherar segerrika från träsket under sängen. Men från trollkarlen med den blåa hatten har inget hörts, somliga säger att han förlorade sitt självlysande spö i kampen mot draken, andra säger att han förlorade sitt liv men kroppen återfanns aldrig.

Morsans rop om att maten är klar drunknar i ljudet från djungeltrummornas djupa basgångar, hövdingens kamouflerade krigare från landet bakom väggen närmar sig. Från de dimmhöljda rumshörnen, sedan länge glömda av dammsugaren sjunger spöken låtar av Eric Clapton.

Plastarmeér slogs om skatten och inga prinsessor behövde räddas.

För en stund existerade bara nuet.

Det var innan mcdonalds kom till stan.

Det var innan vibrerande mobiltelefoner och och bruna fingertoppar.

Jag hade en svart cykel, den var typ lila också.

Det var lycka på två hjul och 18 växlar.

Det var på den tiden då gräset var grönt och sommarlovet varade förevigt.

Orättvisa var något i stil med utebliven veckopeng, ända tills jag såg slavägare piska Afrika ur Kunta Kinte och det lärde mig saker jag aldrig lärde mig i skolan.

Skogen var djup, tyst, förbjuden och inbjudande.

I en dröm, eller om det bara var ett suddigt minne, hittade jag en stig som ledde dit tiden stod stilla.

Full av insikt vek jag av från stigen för att aldrig mer hitta tillbaka till den igen och jag har burit en klocka på min vänstra arm ända sedan dess.

Farsan jobbade på natten, sov på dagen, blev glad av öl, morsan blev lack men jag antog att han dragit det längre strået och tog en klunk i smyg.

Jag tyckte det var lustigt att han ibland somnade på köksgolvet.

Det var innan könsordsnedklottrade betongväggar och cigarettfimpar.

Det var innan blodiga trottoarkanter.

Nu skriver jag bara dikter i gruset.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Furious Stylez med Poeter.se id #21808 innehar upphovsrätten